

ԳԱԱ միացյալ արհմիության Գախազահ Միքայելյանը երեկ մեզ հետ գրույցում դժգոհություն հայտնեց՝ վերջին շրջանում ԳԱԱ-ի շուրջ մամուլի բարձրացրած արձույթի եւ մասնավորապես արհմիությունը «կոցելու» առնչությամբ: Մեր թերթն այդ կատակությունները կարծիք էր հայտնել, թե արհմիություններն այսօր անկախ կառույցներ չեն եւ գիտնականների խնդիրներով ու ճակատագրով չեն հետաքրքրվում: Իսկ այս կարծիքի համար հիմք էին հանդիսացել ակադեմիկոս Աճրի Ներսիսյանի բազմաթիվ նաեմակները, որոնք վերաբերում էին ԳԱԱ Գախազահիության կողմից արվող շարաշահումներին, ինչպես նաեւ Գախազահի բարեփոխումների առնչությամբ արհմիության անտարբերությանը:

Այս նաեմակներին կրթության եւ գիտության աշխատողների արհեստակցական կազմակերպությունների ճյուղային հանրապետական միության Գախազահ Ռաֆիկ Նալբանդյանը (որի ենթակայության տակ է հենց միացյալ արհմիությունը) դատաստանել էր, թե գործող օրենսդրության համաձայն, արհմիությունները ԳԱԱ կառուցվածքային փոփոխություններին չեն առնչվում: Կիմա Միքայելյանը հստակեցնում է, որ «արհմիությունների խնդիրն է՝ դաշտադաշտել աշխատողների սոցիալական եւ իրավական խնդիրները, որովհետեւ հիմա անեցից շատ անդաշտողան են մտավորականները, որոնք աղքատ են ահավոր ծանր դրամականներում, որոնք չեն օգտվում ոչ մի բարիքից, եւ արհմիությունները դարձապես են օգնել՝ մի կերպ թեթեւացնելու նրանց հոգսերը, որ աշխատողներին չենթացնեն, մասսայական կրճատումների տակ չընկնեն, այնպես չլինի, որ 2100 գիտաշխատողներից մնա 1000-ը: Ինստիտուտներում երբեմն տնօրենների հետ կոնֆլիկտներ են լի-

ԳԱԱ-Ն ԿԱՏԱԿԼԻԳՄԻ ԶՈՐ

Արհմիությունը դաշտադաշտում է միայն կառավարությունից. վճարեք, չենքերը մի վերցրեք, մնացած ամեն ինչ լավ է:

նում, գնում ենք, հարթեցնում այդ խնդիրները»: Տիկին Միքայելյանն ավելացրեց նաեւ, որ կոնուոյսին դեղերի ուսումնասիրություններով արհմիությունները չեն էլ կարող հետաքրքրվել, դա իրենց գործը չէ եւ այդ հարցերում կոմպետենտ չեն:

Իսկ արդյոք այդ դեղերը անմիջական կառույցում հենց սոցիալական խնդիրների հետ, որոնք կոչված են դաշտադաշտել այս արհմիությունները: Երբ հենում են մեղադրանքներ, թե Գախազահիությունում գումարներ են փոշիացվում, աղա դա ակադեմիայի գիտնականների գրադիմնում սոցիալական վիճակին չէ՞ն առնչվում: «Թե որ գումարը ոնց դեղ է ծախսվի, կառավարությունը է որոշում: Եվ միայն կառավարությունը կարող է ասել՝ այսքանը դեղ է գնա աշխատավարձերին,- ասում է Կ. Միքայելյանը: Կառավարությունը մեզից սոցադումարները վերցրել է: Նախկինում այդ գումարով ուղեգրեր էինք գնում, կառուցում մանկատարտեզներ, գիտնականներին օգնում էինք Ֆինանսատես: Դրանից հիմա իշխանությունները մեզ գրկել են եւ իրենք են տնօրենում այդ գումարները: Ամեն տարի Գախազահիությունը կես միլիոն է հատկացնում, որի դիմաց շուրջ 30 ընտանիքի տարեկան անվճար ուղարկում ենք Ադվերան: Առողջապահության Գախազահի հետ դրամական գիր ունենք եւ անվճար վիրահատության ենք ուղարկում մեր աշխատողներին: Անցյալ տարի 11 ծանր վիրահատություն ենք կազմակերպել՝ կրծքագեղձի, ողնաշարի, կանացի հիվանդությունների եւ այլն»: Ի հակադրություն Ռ. Նալբանդյանի հայտնած կարծիքի, տիկին Մի-

Կիմա Արմենակովնան առաջարկում է բարեփոխումների ծրագիրը անցկացնել հանրապետում:

քայելյանը մեզ հայտնեց, որ ԳԱԱ կառուցվածքային փոփոխություններով անհանգստացած են, մշտադաշտ արհմիությունների հետ բճնարկումներ են կազմակերպել եւ վերջին տողով արդյունքում դաշտադաշտում են կառավարություն ուղարկել մի փաստաթուղթ՝ դաշտադաշտելով մասնավորապես հետեւյալը. «Բարեփոխումների ծրագիրը դեղ է բխ մեր շահերից, որ մարդիկ գործազուրկ չլառնան, մեր տարածքները չվերցնեն՝ ուրիշ նուստակների համար օգտագործելու: Դա կատակից է՝ այն, ինչ իր ճանադարից մարում-տանում է: (Խոսքը ՍԱԿ-ի առաջարկած բարեփոխումների տարբերակի մասին է՝ Բ. Բ.): Մենք առաջարկում ենք, որ մեզ վճարեն, բարեփոխումները լինեն այնպես, որ դաշտադաշտելի գիտությունը այնպես, ինչպես կա՝ իր հիմնական ուղղություններով»: Կ.

Միքայելյանի կարծիքով, ինստիտուտների միավորումից շատ բաներ կկորցնենք:

Բացի այդ, կառավարությունից դաշտադաշտում է նաեւ բարձրացնել աշխատավարձերը: Կ. Միքայելյանին լուրեր են հասել, որ արդեն ԳԱԱ ինստիտուտների շենքերի վրա աշք են դրել. «Պահանջում ենք չօտարել տարածքները՝ մինչեւ ընդունվի որեւէ որոշում: Իսկ ծրագիրը էլ դեղ է ընդունվի ԳԱԱ կոլեկտիվի հանրապետում»: Կ. Միքայելյանը համաձայն է, որ, օրինակ, ակադեմիկոս Աճրյանի անվան Մուր օրգանական քիմիայի ինստիտուտը, որ կառուցվել է 700 հոգու համար, այսօր մեկ բառորդով է զբաղեցված, սակայն կարծում է, որ ինստիտուտներն իրենք կարող են տնօրենել այդ տարածքները: Օրինակ, ճշյալ ինստիտուտը դաշտադաշտում է դրեդադադներ, որոնք ճանադարի շունեն, եւ ըստ Կ. Միքայելյանի, ինստիտուտի ներսում կարելի է փոքր գործարան աշխատեցնել՝ կանաչ ճանադարի տակավ այդ դրեդադադներին: Մեր հարցին, թե այդ դեղում ինչու թույլ տվեցին, որ Վեհարան կառուցելու նուստակով օտարվի Լեզվի եւ տնտեսագիտության ինստիտուտների շենքը, Կ. Միքայելյանը դատաստանեց. «Թույլ չենք տվել, դուրս ենք եկել փողոց, ամձամբ մասնակցել ենք, բայց միշտ չէ, որ դա օգուտ է տալիս: Եթե այնքան հեշտ է հանել Լեզվի ինստիտուտը, բա ինչու՞ չեն հանել միջեւ հիմա: Այդքան հեշտ է՞՞ դա: Երկու տարի է անցել՝ այն իր տեղում է»: Այս թեմայի մասին կարողացեք նաեւ մեր վաղվա համարում: